

Grupp 5

FCI-nummer 344

FCI-standard på engelska publicerad 2015-01-29

FCI-standard fastställd av FCI General Committee 2015-01-06

Översättning fastställd av SKKs arbetsgrupp för standardfrågor 2015-06-12

AMERICAN AKITA

Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska kennelklubben

Standard för **AMERICAN AKITA**

Ursprungsland

Japan

Hemland

USA

Användningsområde

Sällskapshund

FCI-klassifikation

Grupp 5, sektion 5

Bakgrund/ändamål

Från början har american akita (tidigare great japanese dog) samma historia som japansk akita. I Akita-regionen användes matagiakita (medelstora björnhundar) till hundhetsning från början av 1600-talet. Från 1868 korsades rasen med tosa och mastiff. Sålunda blev akita större men spetsegenskaperna gick förlorade. Då hundkamp förbjöds 1908 blev akita ändå bevarad och utvecklad som en stor japansk ras. Följaktligen utnämndes utmärkta exemplar av akita 1931 till nationalsymbol.

Under andra världskriget användes hundpälisar till militärbeklädnad. Polisen beordrade infångande och konfiskering av alla hundar utom de schäfrar som användes för militära ändamål. Några entusiaster försökte kringgå ordern genom att korsa sina hundar med schäfrar. När andra världskriget var över hade antalet akitor minskat drastiskt och fanns i tre distinkta typer: 1) matagiakita, 2) kamphundsakita och 3) schäferakita. Detta skapade en mycket förvirrad situation för rasen.

Under återuppbyggnadsprocessen av raserna akitor efter kriget upplevde hunden Kongo-go från Dewa-linjen en tillfällig men väldig popularitet. Många akitor från Dewa-linjen, som visade drag av mastiff- och schäferpåverkan, fördes med till USA av hemvändande militärer. De intelligenta och anpassningsbara akitorerna från Dewa-linjen fascinerade uppfödare i USA. Linjen utvecklades av allt fler uppfödare och fick ett stort uppsving i popularitet.

Amerikanska akitaklubben grundades 1956 och amerikanska kennelklubben (AKC) accepterade rasen 1972. Vid denna tidpunkt hade dock inte AKC och JKC (den japanska kennelklubben) ömse-sidiga överenskommelser för att erkänna varandras stamtavlor och därför stängdes dörren för nya blodslinjer från Japan. Av denna orsak skilde sig akitorerna i USA avsevärt från dem i Japan, ursprungslandet. De utvecklades som en egen ras i USA med särdrag och typ som var oförändrade sedan 1955. Detta står i skarp kontrast till den japanska typen som var en korsning med matagiakita i syfte att återställa den ursprungliga rasen.

Helhetsintryck	American akita skall vara stor, kraftigt byggd och välbalanserad med mycket massa och mycket kraftig benstomme. Särdrag för rasen är det breda huvudet som skall bilda en trubbig trekant och ha djupt nosparti, tämligen små ögon och upprättstående öron som skall luta framåt nästan i linje med nacken.
Viktiga måttförhållanden	Förhållandet mellan mankhöjden och kroppslängden skall vara som 9:10 hos hanhundar och 9:11 hos tikar. Bröstdjupet skall motsvara halva mankhöjden. Avståndet från nosspetsen till stopet skall motsvara avståndet från stopet till nackknölen som 2:3.
Uppförande/karaktär	Rasen skall vara vänlig, alert, uppmärksam, värdig, foglig och modig.
Huvud	Huvudet skall vara massivt men i proportion till kroppen. Det skall inte uppvisa rynkor då hunden är i vila. Huvudet skall bilda en trubbig trekant ovanifrån sett.
Skallparti	
Skalle	Skallen skall vara flat och bred mellan öronen. En grund fåra skall sträcka sig ända upp i pannan.
Stop	Stopet skall vara väl markerat, men inte för tvärt.
Ansikte	
Nostryffel	Nostryffeln skall vara bred och svart. Knappt och något diffust pigment accepteras endast hos vita hundar, men svart föredras alltid.
Nosparti	Nospartiet skall vara brett, djupt och utfyllt.
Läppar	Läpparna skall vara svarta och inte hängande. Tungan skall vara rosa.
Käkar/tänder	Käkarna skall inte vara rundade, utan starka och kraftfulla och tvärt avslutade. Tänderna skall vara starka med regelbundet och fullständigt bett (avsaknad av PM1 och M3 accepteras). Saxbett föredras, men tångbett accepteras.
Ögon	Ögonen skall vara mörkbruna, förhållandevis små och ha nästan trekantig form. De skall inte vara framträdande. Ögonkanterna skall vara svarta och strama.
Öron	Öronen skall vara stramt upprättstående och små i förhållande till det övriga huvudet. Om öronen viks framåt skall öronspetsarna nå de övre ögonkanterna. Öronen skall vara trekantiga, något rundade i spetsarna, breda i basen och inte för lågt ansatta. Sedda från sidan skall öronen luta framåt över ögonen i nackens förlängda linje.

Hals	Halsen skall vara tjock, muskulös, tämligen kort och vidga sig gradvis mot skuldrorna. Nackböjen skall vara tydlig och harmoniskt övergå i skallbasen. Hakpåsen skall vara minimal.
Kropp	Kroppen skall vara längre än hög.
Överlinje	Rygglinjen skall vara plan.
Ländparti	Ländpartiet skall vara stramt muskulöst.
Bröstkorg	Bröstkorgen skall vara bred och djup med väl utvecklad bringa. Revbenen skall vara väl välvda.
Underlinje och buk	Buklinjen skall vara måttligt uppdragen.
Svans	Svansen skall vara stor med tät behåring. Den skall vara högt ansatt och bäras över ryggen eller mot flanken i en trekvarter, enkel eller dubbel ringla. Den skall alltid ligga mot eller under rygglinjen. Vid trekvarter ringla skall svansspetsen falla väl ner över flanken. Svans Svansroten skall vara grov och kraftig. Utdragen skall svansen nå till hasen. Pälsen skall vara hård, rak, tät och får inte bilda fana.
Extremiteter	
Framställ	
Helhet	Frambenen skall ha mycket kraftig benstomme och vara raka framifrån sett.
Skulderblad	Skulderbladen skall vara starka och kraftfulla med måttlig lutning.
Mellanhand	Mellanhänderna skall sluta något framåt med en vinkel på ungefär 15 grader mot lodplanet.
Framtassar	Framtassarna skall vara framåtriktade, högt välvda s.k. kattassar. Trampdynorna skall vara tjocka.
Bakställ	
Helhet	Bakstället skall vara mycket muskulöst med bredd och benstomme motsvarande framstället. I hemlandets standard anges att sporrar på bakbenen brukar avlägsnas. <i>Borttagning av sporrar utan veterinärmedicinska skäl är förbjuden i Sverige.</i>
Lår	Låren skall vara starka, väl utvecklade och bakifrån sett parallella.
Knäled	Knälederna skall vara måttligt vinklade.
Has/hasled	Hasorna skall varken vara utåt- eller inåtriktade.

Baktassar	Baktassarna skall vara framåtriktade, högt välvda s.k. kattassar. Trampdynorna skall vara tjocka.
Rörelser	Rörelserna skall vara kraftfulla, vägvinnande men måttliga avseende steglängd och påskjut. Bakbenen skall röra sig i linje med frambenen. Ryggen skall bibehålla sin styrka och vara fast och plan.
Päls	
Pälsstruktur	Pälsen skall vara dubbel. Underullen skall vara tjock, mjuk, tät och kortare än täckhåren. Täckhåren skall vara raka, hårda, styva och stå ut något från kroppen. Pälsen skall vara kort på huvudet, öronen och nedre delen av benen. Päslängden på manken och korset skall vara ungefär 5 cm, vilket är något längre än på övriga kroppen utom på svansen där pälsen är längre och mest riklig.
Färg	Färgen kan vara vilken som helst, t.ex. röd, fawn, vit osv, men även skäck ("pinto") eller brindle. Färgerna skall vara lysande och klara och tecknen skall vara väl balanserade. Färgerna kan förekomma med eller utan mask eller blås. Enfärgat vita hundar har inte mask. Skäck skall ha vit grundfärg med stora, jämnt placerade fläckar som täcker huvudet och mer än en tredjedel av kroppen. Underullen kan ha annan färg än täckhåren.
Storlek/vikt	
Mankhöjd	Hanhundar: 66-71 cm Tikar: 61-66 cm
Fel	Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande. <ul style="list-style-type: none"> • Feminina hanhundar, maskulina tikar. • Smalt eller snipigt huvud. • Tandförluster (förutom PM1 och M3). • Blå- eller svartfläckig tunga. • Ljusa ögon. • Kort svans. • Inåt- eller utåtvridna armbågar. • Tendens till man eller behäng. • Skygg eller ilsken.
Allvarliga fel	<ul style="list-style-type: none"> • Lätt byggd. • Klen benstomme.

Diskvalificerande fel

- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter skall diskvalificeras.
- Fullständigt opigmenterad nostryffel. Nostryffel med opigmenterade områden (fjärilsnos).
- Tippade, hängande eller vikta öron.
- Under- eller överbett.
- Svans i form av skära eller ej ringlad svans.
- Hanhundar under 63,5 cm, tikar under 58,5 cm.

Nota bene

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

Testiklar

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Kennelklubben är hundägarnas riksorganisation och företräder alla hundar och hundägare i Sverige. Med våra 300 000 medlemmar är vi en av landets största intresseorganisationer. Vi sprider information, utbildar och väcker debatt – och visar på den stora glädjen och nyttan med hund!

**SVENSKA
KENNELKLUBBEN**
HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION

POSTADRESS | 163 85 Spånga
BESÖKSADRESS | Rinkebysvängen 70
TELEFON | 08-795 33 44
E-POST | agstandard@skk.se

www.skk.se